ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 63.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 6-го Августа — 1835 — *Wilno. Wtorek. 6-go Sierpnia.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 25-го Іюля.

Высочайшимъ Приказомъ 18-го Іюля назначены: Начальникъ бывшей 19-й Пѣхотной дивизіи, Генералъ-Лейтенантъ *Петерсонъ 1-й*, Начальникомъ 23-й Пѣхотной дивизіи; находящійся при Военномъ Министерствѣ, состоящій по Гвардейской Конной Артиллеріи, Генералъ-Маіоръ Баронъ *Корфъ 1-й*, Начальникомъ 2-й Уланской дивизіи, съ оставленіемъ по Гвардейской Конной Артиллеріи, на мѣсто Генералъ-Лейтенанта Заборинскаго 1-го, а сей состоять по Кавалеріи.

— Высочайшею Грамотою 16-го Іюля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 1-й степени Императорскою Короною украшеннаго*, Командиръ Тульскаго Оружейнаго Завода, Генералъ-Маіоръ *Философовъ*. (*Р. И.*)

— Высочайшимъ Указомъ 14-го Іюня въ воздаяніе отличныхъ трудовъ и усердія къ службѣ, нижеслѣдующіе Чиновники Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами *Ордена Св. Владиміра 4-й степени*: Статскій Совѣтникъ, 2-го Отдѣленія Бѣлостокскаго Областнаго Правленія Совѣтникъ *Яневичъ-Яневскій*; 5-го класса Командиръ Волынской бригады Таможенной Стражи Полковникъ *Бузовскій*; Колежскій Совѣтникъ, Слободско-Украинскій Губернскій Лѣсничій *Кудрявцовъ*; Надворный Совѣтникъ, Витебской Казенной Палаты Совѣтникъ *Чеславскій*; 8-го класса: Смоленскій Губернскій Контролеръ *Пуцило*, Курляндскій Губернскій Казначей *Вихманъ*; Контролеръ Могилевской Казенной Палаты *Касачевскій*; Уѣздные Казначеи: Витебскій *Гайко* и Житомирскій *Качура* и Титулярный Совѣтникъ Управляющій Юрбургскою Таможнею *Добровольскій*.— *Ордена Св. Анны 3-й степени*: Надворный Совѣтникъ Ассессоръ Волынской Казенной Палаты *Шемякинъ*; 7-го класса, Кіевскій Уѣздный Казначей *Стрельцовъ*; Колежскій Ассессоръ Старшій Лѣсничій Гродненской Казенной Палаты *Ковальскій*; Титулярные Совѣтники: Смоленскій Старшій Лѣсничій *Сердаковскій* и Секретарь 2-го Отдѣленія Бѣлостокскаго Областнаго Правленія *Лункевичъ*; 9-го класса: Совѣтникъ Гродненской Казенной Палаты *Новицкій* и Минскій Губернскій Казначей *Голиневичъ*. (*С. В.*)

Указъ Правительствующаго Сената.

Относительно разсматриванія приговоровъ нижнихъ Судебныхъ мѣстъ въ Губернскихъ Ликвидаціонныхъ Коммиссіяхъ о долгахъ, падающихъ на конфискованныя имѣнія мятежниковъ.

Правительствующій Сенатъ въ Общемъ Собраніи первыхъ трехъ Департаментовъ, слушали: *во-первыхъ*, предложенное Господиномъ Тайнымъ Совѣтникомъ, Министромъ Юстиціи и Кавалеромъ Дмитріемъ Васильевичемъ Дашковымъ, Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: „Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ, разсмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената по вопросу: должны ли Губернскія Ликвидаціонныя Коммиссіи разсматривать приговоры нижнихъ Судебныхъ мѣстъ о долгахъ,

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 25 Lipca.

Przez Naywyższy rozkaz dzienny 18go Lipca naznaczeni: Naczelnik byłey 19-tey dywizyi pieszey, Jenerał-Porucznik *Peterson 1szy*, Naczelnikiem 23-ciey dywizyi pieszey: zostający przy Woyskowém Ministeryum, liczący się wkonney Gwardyyskiey Artylleryi, Jenerał-Major Baron *Korff 1szy*, Naczelnikiem 2-giey dywizyi Ułanów, z pozostaniem w konney Gwardyyskiey Artylleryi, na mieyscu Jenerał-Porucznika Zaboryńskiego 1go, a ten ma liczyć się w Kawaleryi.

— Przez Naywyższy Dyplomat 16-go Lipca mianowany Kawalerem orderu *S. Anny 1go stopnia Cesarską Koroną ozdobionego*, Dowódzca Tulskiey fabryki broni, Jenerał-Major *Filosofow*. (*R. I.*)

— Przez Naywyższy ukaz 14 Czerwca, w nagrodę odznaczających się prac i gorliwości w służbie, niżey wyrażeni urzędnicy Nayłaskawiey mianowani Kawalerami Orderu *Św. Włodzimierza 4go stopnia:* Radca Stanu, Radca 2go Oddziału Białostockiego Rządu Obwodowego *Janiewicz-Janiewski*; 5tey klassy, Dowódzca Wołyńskiey brygady celney straży Półkownik *Buzowski*; Radca Kollegialny, Słobodzko-Ukraiński Gubernialny Leśniczy *Kudriawcow*; Radca Dworu, Radca Witebskiey Izby Skarbowey *Czesławski*; 8mey klassy: Smoleński Gubernialny Kontroller *Puciło*, Kurlandzki Gubernialny Podskarbi *Wichman*; Kontroller Mohylewskiey Izby Skarbowey *Kasaczewski*; Powiatowi Podskarbiowie: Witebski *Hayko* i Żytomirski *Kaczura*, i Radca Honorowy zarządzający Jurborgską tamożnią *Dobrowolski*, Orderu *Św. Anny 3go stopnia*: Radca Dworu, Assessor Wołyńskiey Izby Skarbowey *Szemiakin*; 7mey klassy Kijowski Powiatowy Podskarbi *Strelcow*; Assessor Kollegialny Starszy Leśniczy Grodzieńskiey Izby Skarbowey *Kowalski*; Radcy Honorowi: Smoleński Starszy Leśniczy *Serdakowski* i Sekretarz 2go Oddziału, Białostockiego Rządu Obwodowego *Łunkiewicz*; 9tey klassy: Radca Grodzieńskiey Izby Skarbowey *Nowicki* i Miński Gubernialny Podskarbi *Goliniewicz*. (*G. S.*)

Ukaz Rządzącego Senatu.

Względem rozpatrywania wyroków niższych Sądowych mieysc w Gubernialnych Kommissyach Likwidacyynych, o długach, spadających na majątki skonfiskowane rokoszanów.

Rządzący Senat, na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów, słuchali: *naprzód*, udzieloney przez Pana Radcę Taynego, Ministra Sprawiedliwości i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, Naywyżey utwierdzoney Opinii Rady Państwa, w brzmieniu następującém: „Rada Państwa, na Departamencie Praw, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu na zapytanie: czy powinny Gubernialne Likwidacyyne Kommissye rozpatrywać wyroki niższych mieysc Sądowych o długach, spadających na skonfiskowane majątki rokoszanów? i przyznawszy wniosek Rządzącego

падающихъ на конфискованныя имѣнія мятежниковъ? и признавъ заключеніе Правительствующаго Сената правильнымъ, *положилъ*: оное утвердить" На подлинномъ мнѣніи написано: „Его Императорское Величество воспослѣдовавшее мнѣніе въ Департаментѣ Законовъ Государственнаго Совѣта по вопросу: должны ли Губернскія Ликвидаціонныя Коммиссіи разсматривать приговоры нижнихъ Судебныхъ мѣстъ о долгахъ, падающихъ на конфискованныя имѣнія мятежниковъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Новосильцовъ. 24-го Мая 1835. *И во-вторыхъ*, справку, въ томъ состоящую, что Общее Собраніе Правительствующаго Сената первыхъ трехъ Департаментовъ, разсмотрѣвъ возникшее, по представленіямъ Кіевской и Виленской Ликвидаціонныхъ Коммиссій, дѣло, по предмету разбора въ оныхъ частныхъ претензій къ конфискованнымъ имѣніямъ мятежниковъ и удовлетворенія таковыхъ претензій, находило въ ономъ два вопроса: 1.) должно ли, изъ за указа 28-го Марта 1832 года, о производствѣ въ Судебныхъ мѣстахъ дѣлъ по претензіямъ къ конфискованнымъ имѣніямъ мятежниковъ, на основаніи указа 19-го Августа 1799 года, разсматривать Ликвидаціоннымъ Коммиссіямъ приговоры Судебныхъ мѣстъ по симъ дѣламъ и соображаться съ самыми дѣлами для составленія сравнительнаго счета или баланса совокупно съ претензіями, поступившими въ Ликвидаціонныя Коммиссіи, и за тѣмъ представлять Правительствующему Сенату съ своимъ заключеніемъ? и 2.) подлежатъ ли удовлетворенію такія рѣшенія Судебныхъ мѣстъ, кои состоялись до начала мятежа и, по пропущеніи апелляціонныхъ сроковъ, вошли до того времени въ законную силу? Обращаясь къ законамъ, ведущимъ къ разрѣшенію перваго вопроса, усматривается, что послѣ изданія помянутаго указа 28-го Марта 1832 года, состоялись въ томъ же году 28-го Іюня для ликвидаціи долговъ конфискованныхъ имѣній мятежниковъ Высочайше утвержденныя правила, въ § 19 коихъ изображено: Ликвидаціонная Коммиссія должна подвергнуть своему разсмотрѣнію каждую долговую претензію, предъявленную въ оную на имѣніе; что же касается до долговыхъ претензій, по коимъ производится разсмотрѣніе или взысканіе въ Судебныхъ или Полицейскихъ мѣстахъ, то оныя должны въ нихъ же и получить не въ очередь законное окончаніе, о коемъ мѣста сіи, не приводя приговоровъ своихъ въ исполненіе, обязаны въ то же время сообщать Ликвидаціоннымъ Коммиссіямъ по принадлежности, для совокупнаго объ оныхъ съ прочими претензіями представленія въ Правительствующій Сенатъ. А какъ въ Ликвидаціонныхъ Коммиссіяхъ имѣютъ свое засѣданіе Гражданскій Губернаторъ, Вице-Губернаторъ и Совѣтникъ Казенной Палаты, то соблюденіе порядка, предписаннаго указомъ 19-го Августа 1799 года на дальнѣйшее производство дѣлъ сего рода, то есть, отсылка оныхъ, по рѣшеніи въ Гражданской Палатѣ, въ Казенную, а изъ оной къ Начальнику Губерніи, послужило бы къ одному лишь замедленію, ибо Вице-Губернаторъ и Совѣтникъ Казенной Палаты, замѣняя самую Палату и присутствуя въ Ликвидаціонной Коммиссіи вмѣстѣ съ Гражданскимъ Губернаторомъ, могутъ совокупно изъявлять свое мнѣніе на рѣшеніе Гражданской Палаты, и потомъ, отъ имени Коммиссіи, отсылать дѣла сіи на ревизію въ Правительствующій Сенатъ, чрезъ что очевидно сократится ходъ оныхъ. На семъ основаніи, Общее Собраніе Правительствующаго Сената признаетъ удобнѣйшимъ: дѣла сіи, по рѣшеніи оныхъ въ Гражданской Палатѣ, отсылать изъ оной не въ Казенную Палату, а изъ сей къ Гражданскому Губернатору; но прямо въ Ликвидаціонную Коммиссію, а изъ оной, съ положеніемъ ея мнѣнія, представлять на ревизію въ Правительствующій Сенатъ, съ тѣмъ однако же, чтобы, независимо отъ сего ревизіоннаго хода, предписанное указомъ 23-го Сентября 1830 года правило: объявленія рѣшеній Гражданскихъ Палатъ и допущенія, въ случаѣ неудовольствія участвующихъ лицъ, апелляцій, долженствующихъ восходить въ тотъ же Департаментъ Правительствующаго Сената, въ который представлено будетъ дѣло съ заключеніемъ Ликвидаціонной Коммиссіи по ревизіонному порядку, оставлено было въ своей силѣ, подобно тому, какъ сіе вообще въ дѣлахъ, сопряженныхъ съ казеннымъ интересомъ, наблюдается. Что же касается до втораго вопроса, то есть, какія рѣшенія могутъ подлежать удовлетворенію? то какъ Виленскою Ликвидаціонною Коммиссіею предположено принимать къ удовлетворенію тѣ токмо рѣшенія, кои не апеллированы и приведены въ исполненіе до мятежа, или хотя не исполнены, но остались въ своей силѣ по неминованіи давности со времени состоя-

Senatu zgodnym z prawidłami, *postanowiła* go utwierdzić: „Na autentyczney opinii napisano: „Jego Cesarska Mość nastałą opinią na Departamencie Praw Rady Państwa względem zapytania: czy powinny Gubernialne Likwidacyyne Kommissye rozpatrywać wyroki niższych mieysc Sądowych o długach, spadających na skonfiskowane majątki rokoszanów Naywyżey utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Prezydent Rady Państwa Nowosiłcow. 24 Maja 1835. I *powtóre*, sprawkę w tém zawierającą się, że Połączone Zebranie Rządzącego Senatu pierwszych trzech Departamentów, rozpatrzywszy wynikłe, na przedstawienia Kijowskiey i Wileńskiey Likwidacyynych Kommissyy, dzieło, w rzeczy rozbioru w nich prywatnych pretensyy do skonfiskowanych majątków rokoszanów i zadosyćuczynienia takowych pretensyy, znaydowało w niey dwa pytania: 1) Czy należy, z pod ukazu 28 Marca 1832 roku, o odbywaniu w mieyscach Sądowych spraw z pretensyami do skonfiskowanych majątków rokoszanów, na osnowie ukazu 19go Sierpnia 1799 roku, rozpatrywać Kommissyom Likwidacyynym wyroki mieysc Sądowych w tych sprawach i porównywać je z samemi sprawami dla ułożenia porównawczego rachunku czyli bilansu łącznie z pretensyami, które weszły do Kommissyy Likwidacyynych, i zatém przedstawiać Rządzącemu Senatowi ze swoim wnioskiem? i 2) Czy podlegają zadosyćuczynieniu także wyroki mieysc Sądowych, które nastały przed tym rokoszem i po opuszczeniu terminów apellacyynych, przed tym czasem otrzymały moc prawną? Zapatrując się na prawa, wiodące do rozwiązania pierwszego zapytania, dostrzega się, że po wydaniu pomienionego ukazu 28-go Marca 1832 roku, nastały w tymże roku 28 Czerwca dla Likwidacyi długów skonfiskowanych majątków rokoszanów Naywyżey utwierdzone prawidła, w § 19 których wyrażono: Kommissya Likwidacyyna obowiązana brać pod swe rozpatrzenie każdą długową pretensyą, oświadczoną w niey do majątku; a co się tycze pretensyy długowych, których odbywa się rozpatrzenie lub uzyskanie w Sądowych lub policyynych mieyscach, te powinny w nichże, otrzymać bez kolei prawne zakończenie, o którém mieysca te, nie przywodząc wyroków swych do wykonania, obowiązane są w tymże czasie komunikować Kommissyom Likwidacyynym, podług przynależytości, dla łącznego o nich z innemi pretensyami przedstawienia do Rządzącego Senatu. A że w Kommissyach Likwidacyynych mają swe zasiadanie Gubernator Cywilny, Wice-Gubernator i Radca Izby Skarbowey, przeto przestrzeganie porządku, przepisanego ukazem 19-go Sierpnia 1799 roku do dalszego odbywania spraw tego rodzaju, to jest, odesłanie ich, po osądzeniu w Izbie Cywilney, do Skarbowey, a z niey do Naczelnika Gubernii, posłużyłyby do samey tylko przewłoki, gdyż Wice-Gubernator i Radca Izby Skarbowey, zastępując samą Izbę i zasiadając w Kommissyi Likwidacyyney razem z Gubernatorem Cywilnym, mogą łącznie oświadczać swe zdanie na wyroki Izby Cywilney, i potém, w imieniu Kommissyi, odsyłać sprawy te na rewizyą do Rządzącego Senatu, przez co się oczywiście tok ich skróci. Na tey osnowie, Powszechne Zebranie Rządzącego Senatu przyznaje dogodnieyszém: sprawy te, po ich zawyrokowaniu w Izbie Cywilney, odsyłać z niey, nie do Izby Skarbowey, a z tey do Gubernatora Cywilnego, ale prosto do Kommissyi Likwidacyyney, a z niey, z przyłączeniem jey zdania, przedstawiać na rewizyą, do Rządzącego Senatu, z tém jednakże, ażeby, niezależnie od tego rewizyynego toku, przepisane ukazem 23 Września 1830 roku prawidło: ogłoszenia wyroków Izb Cywilnych i dopuszczenia, w zdarzeniu niezadowolenia należących osób, apellacyy, powinnych wchodzić do tegoż Departamentu Rządzącego Senatu, do którego przysłana będzie sprawa z wnioskiem Kommissyi Likwidacyyney w porządku rewizyi, zostawione było w swojey mocy, podobnie temu, jak to jest powszechnie zachowywane w sprawach, połączonych ze Skarbowym interessem. Co się zaś tycze drugiego zapytania, to jest, jakie wyroki mogą podlegać zaspokojeniu? Przeto, gdy przez Wileńską Likwidacyyną Kommissyą zamierzono przyymować na zaspokojenię te tylko wyroki, które nie apellowane, i do skutku doprowadzone przed rokoszem, lub chociaż nie wypełnione, lecz pozostały w swey mocy, dla nie przeminienia dawności od czasu ich nastania, również takie wyroki, na których nie była dozwoloną apellacya, i na to nie zaniesiono skargi w terminie, upłynionym przed rokoszem, a następnie, otrzymały moc prawną; zaczém do zbicia tego wniosku Kommissyi Likwidacyyney prawnego powodu nié ma. Podług wszystkich tych uwag, zgodnie z wnioskiem P. Ministra Skarbu, przyjętym i przez 1szy Oddział 3go Departamentu Rządzącego Senatu, Powszechne Zebranie Senatu postanowiło: 1) Uczynić należyte rozporządzenie, ażeby odbywające się w mieyscach Sądowych sprawy o pretensye długowe do majątków skonfiskowanych, wyroki ich, nie z kolei

нія оныхъ, равно такія рѣшенія, по которымъ апелляція не была дозволена, и на сіе жалобы не принесено въ срокъ, миновавшій до мятежа, слѣдовательно, вошедшія въ законную силу; почему къ возраженію противъ сего заключенія Ликвидаціонной Коммиссіи законнаго повода не представляется. По всѣмъ симъ уваженіямъ, согласно заключенію Г. Министра Финансовъ, принятому и 1 отдѣленіемъ 3 Департамента Правительствующаго Сената, Общее Сената Собраніе полагало: 1.) Учинить надлежащее распоряженіе, дабы производящіяся въ Судебныхъ мѣстахъ дѣла по долговымъ претензіямъ къ конфискованнымъ имѣніямъ, по рѣшеніи оныхъ не въ очередь въ Гражданскихъ Палатахъ, непосредственно изъ оныхъ препровождаемы были въ Ликвидаціонныя Коммиссіи со всѣми производствами, для разсмотрѣнія и внесенія, съ мнѣніями ихъ въ Правительствующій Сенатъ, не отъемля симъ права у недовольныхъ рѣшеніями Гражданскихъ Палатъ, приносить на оныя апелляціонныя жалобы Правительствующему Сенату установленнымъ порядкомъ. 2.) Заключеніе Виленской Ликвидаціонной Коммиссіи о томъ, какія изъ представляемыхъ въ оную рѣшеній по претензіямъ, предъявленнымъ къ конфискованнымъ имѣніямъ, должны быть принимаемы къ удовлетворенію, утвердить, съ тѣмъ, что бы претензіи какъ по явочнымъ, такъ и не явочнымъ рѣшеніямъ, признанныя Ликвидаціонною Коммиссіею подлежащими новому пересмотру, разсматривала сама Ликвидаціонная Коммиссія, на основаніи преподанныхъ ей правилъ, предваряя только о томъ Судебныя мѣста по принадлежности, такъ какъ она разсматриваетъ и рѣшаетъ даже и такія дѣла, кои вовсе не были въ судебномъ разсмотрѣніи. При чемъ само собою разумѣется, что казна, къ которой перешли права и обязанности владѣльцевъ конфискованныхъ имѣній, не должна подлежать положенной по неявочнымъ рѣшеніямъ пенѣ, сообразно тому, какъ освобожденъ казенныхъ дѣлъ Стряпчій отъ платежа пошлинъ при переносѣ дѣлъ съ казеннымъ интересомъ сопряженныхъ. 3.) Поелику, по соображеніямъ Ликвидаціонныхъ Коммиссій, открыться можетъ, что нѣкоторыя производящіяся въ Судебныхъ мѣстахъ дѣла по долговымъ претензіямъ къ конфискованнымъ имѣніямъ мятежниковъ, по обширности ихъ, потребуютъ продолжительнаго времени, то вмѣнить Ликвидаціоннымъ Коммиссіямъ въ обязанность, дабы онѣ въ такихъ случаяхъ претензіямъ, подлежащимъ собственному ихъ разсмотрѣнію, дѣлали окончательно сравнительный счетъ, или балансъ, и объ ономъ представляли Правительствующему Сенату, а вышеупомянутымъ дѣламъ, остающимся въ производствѣ Судебныхъ мѣстъ, прилагали, для предварительныхъ высшаго Правительства соображеній, особый реэстръ, съ показаніемъ, гдѣ производится какое дѣло, съ котораго времени и по какой претензіи къ самому конфискованному имѣнію, или по искамъ къ кому либо бывшаго владѣльца того имѣнія. О чемъ и былъ подносимъ всеподданнѣйшій Его Императорскому Величеству докладъ. **Приказали:** Для точнаго исполненія по сему Высочайше утвержденному мнѣнію Государственнаго Совѣта, предписать какъ Кіевской и Виленской, такъ и прочимъ Коммиссіямъ, учрежденнымъ для ликвидаціи долговъ конфискованныхъ имѣній мятежниковъ, также возвращенныхъ отъ Польши Губерній Гражданскимъ и Казеннымъ Палатамъ и Губернскимъ Правленіямъ указами, каковымъ увѣдомить и Г. Министра Финансовъ; для припечатанія же въ издаваемыхъ отъ Сената вѣдомостяхъ, Сенатской Типографіи дать извѣстіе. (Іюня 28-го дня 1835 года. *По Общему Собранію первыхъ трехъ Департаментовъ.*) (*Сен. В.*)

w Izbach Cywilnych, bezpośrednio z nich przesyłane były do Kommissyy Likwidacyynych, ze wszystkiemi przewodami, dla rozpatrzenia i wniesienia z ich opiniami do Rządzącego Senatu, nie odeymując przez to prawa niezadowolnionym z wyroków Izb Cywilnych, zanosić od nich do Rządzącego Senatu żałoby apellacyyne ustanowionym porządkiem. 2) Wniosek Wileńskiey Kommissyi Likwidacyyney o tém, jakie z przedstawianych do niey wyroków w pretensyach oświadczonych do majątków skonfiskowanych, powinny bydź przyymowane do zaspokojenia, utwierdzić z tém, ażeby pretensye, tak za stannemi, jako i niestannemi wyrokami, uznane przez Kommissyą Likwidacyyną za podlegające nowemu roztrząśnieniu, rozpatrywała sama Likwidacyyna Kommissya, na osnowie danych jey prawideł, uprzedzając tylko o tém mieysca Sądowe podług przynależytości; ponieważ Kommissya rozpatruje i sądzi, i takie nawet dzieła, które zupełnie nie były pod rozpatrzeniem sądowém. Przy czém samo z siebie wypada, że Skarb, do którego przeszły prawa i obowiązki właścicieli majątków skonfiskowanych, nie powinien podlegać ustanowiony za niestannemi wyrokami penie, podobnie temu, jak jest uwolniony Strapczy dzieł Skarbowych, od opłaty poszlin przy przenosie spraw, połączonych z interessem Skarbowym. 3) Ponieważ z rozpatrzeń Kommissyy Likwidacyynych, może się odkryć, że niektóre odbywające się w mieyscach sądowych dzieła w pretensyach długowych do skonfiskowanych majątków rokoszanów, dla swey obszérności wymagają długiego czasu, zatém Kommissyom Likwidacyynym przepisać za obowiązek, ażeby w takich zdarzeniach pretensyy, podlegających własnemu ich rozpatrzeniu, ostatecznie czyniły porównawczy rachunek, czyli bilans, i o nim przedstawiały Rządzącemu Senatowi, a do wyżey wzmienionych dzieł pozostałych, dla odbycia w mieyscach sądowych, dołączały dla poprzedniczych wyższey Zwierzchności rozważeń, osobny rejestr, z wyjaśnieniem, gdzie się odbywa jakie dzieło, od jakiego czasu, i o jakiey pretensyi do majątku skonfiskowanego, albo o poszukiwanie, do któregokolwiek byłego possessora tego majątku. O czém było podane nayuniżensze Jego Cesarskiey Mości przełożenie: **Rozkazali:** Dla należytego wypełnienia podług tey Naywyżey utwierdzonoy Opinii Rady Państwa, przepisać tak Kijowskiey i Wileńskiey, jako i innym Kommissyom, ustanowionym dla Likwidacyi długów skonfiskowanych majątków rokoszanów, także w przywróconych od Polski Guberniach Cywilnym i Skarbowym Izbom i Rządom Gubernialnym przez ukazy, i również przez ukaz uwiadomić i P. Ministra Skarbu; dla wydrukowania zaś w wydawanych przez Senat Gazetach, Typografii Senackiey dadź wiedzieć. 28 Czerwca 1835 roku (*z Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów.*) (*G. S.*)

Рига, 18-го Іюля.

На прошедшей недѣлѣ одинъ изъ здѣшнихъ рыбаковъ поймалъ въ рѣкѣ Двинѣ, ниже отъ Риги, неизвѣстную рыбу, посредствомъ запутавшейся за хвостъ ея веревки отъ сѣтей, и отъ страха ли, или по суевѣрію, немедленно убилъ. Нынѣ показывается она за деньги въ Ригѣ. Длина ея до $1\frac{1}{4}$, а толщина до $\frac{3}{4}$ аршина; имѣетъ, вмѣсто чешуи, кожу на спинѣ и бокахъ черноватую, а подъ брюхомъ, бѣлую; хвостъ и плесы совершенно черные, голову круто отъ лба внизъ идущую; ротъ средственный, но усѣянный в обѣихъ челюстяхъ мелкими зубами. Если отнести сію рыбу къ роду малыхъ дельфиновъ, то она должна явиться въ Двинѣ, не иначе, какъ пройдя изъ Атлантическаго въ Балтійское море. (*К. Г.*)

Ryga, 18go Lipca.

Przeszłego tygodnia jeden z tuteyszych rybaków, w rzece Dźwinie niżey Rygi, ułowił nieznajomą rybę, za pomocą powroza, który się za jey ogon zaplątał, i czy to dla strachu lub przesądu, niezwłócznie ją zabił. Teraz pokazywaną jest w Rydze za pieniądze. Długość jey do $1\frac{1}{4}$, a grubość do $\frac{3}{4}$ arszyna dochodzi; zamiast łuski ma na grzbiecie i bokach czarniawą skórę, a pod brzuchem białą; ogon i skrzele zupełnie czarne, głowę spadzisto od łba w dół idącą; pysk pośredni, lecz w obu szczękach drobnemi opatrzony zębami. Jeśli tę rybę odniesiemy do rodzaju małych Delfinów, tedy ona nieinaczey powinna była przybydź do Dźwiny, jak przechodząc z Atlantyckiego do Baltyckiego morza. (*G. H.*)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 21-го Іюля.

Въ Императорскомъ Дворцѣ поправляютъ комнаты, занимаемыя прежде *Маріею Терезіею* и Им-

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Austrya.

Wiedeń, dnia 21 Lipca.

W zamku Cesarskim wyporządzają appartamenta, zamieszkałe dawniey przez *Maryą Teressę* i Cesarza

нераторомъ *Іосифомъ.* Онѣ будутъ соединены съ покоями въ которыхъ жительствуетъ Императоръ, дабы сію половину распространить и сдѣлать для жительства удобнѣе.

24-го Іюля.

Путешествіе вдовствующей Императрицы въ Верхнюю Австрію отсрочено. Она не поѣдетъ въ Прагу, но останется въ Шенбрунѣ съ Ея Высочествомъ Эрцгерцогинею *Софіею*, которая вскорѣ ожидаетъ разрѣшенія отъ бремени. Ихъ Величества отсюда поѣдутъ 3 Сентября чрезъ Брюнъ въ Прагу. 170 прекрасныхъ лошадей и 40 придворныхъ экипажей отправятся на сихъ дняхъ въ Прагу, а 60 лошадей въ Теплицъ.

— Члены *Эстскаго* Дома начинаютъ разъѣзжаться. Эрцгерцогъ *Максимиліянъ* отправляется въ Богемію въ имѣнія Германскаго ордена. Эрцгерцогъ *Фердинандъ* послѣ случившагося ему приключенія еще не выздоровѣлъ. Какъ скоро онъ совершенно вылечится, поѣдетъ въ Трансильванію. Эрцгерцогъ *Францъ*, владѣтель Моденскій, нѣсколько еще времени пробудетъ въ Вѣнѣ. (*D. P.*)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 24-го Іюля.

Королева и Принцесса Саксенъ-Веймарская вчера поутру посѣтили Герцогиню *Кентскую* и Принцессу *Викторію.* Послѣ полудня Ихъ Величества отправились въ Кенъ Вудъ, въ сельское жилище Графа *Мансфильда*, который въ честь ихъ далъ блистательный балъ. Гостей было около 700 особъ; столы поставлены въ 13 комнатахъ. Въ деревнѣ Гампстадѣ, неподалеку лежащей отъ сего мѣстопребыванія, устроены были тріумфальныя ворота, и Депутаты встрѣтили Ихъ Величества рѣчью, на которую Король ласково отвѣтствовалъ. Ихъ Величества пробыли до 10 часовъ вечера. Князь *Веллингтонъ* былъ въ веселомъ расположеніи какъ во время своего пріѣзда, такъ и отъѣзда.

— Въ засѣданіи Верхняго Парламента 21-го ч. с. м. прочтенъ въ первый разъ билль о преобразованіи Городскихъ властей, а второе чтеніе отложено къ 28 ч. с. м.

— 20-го ч. с. м. объявлено въ Нижнемъ Парламентѣ, что Правительство не возобновитъ въ Ирландіи закона такъ называемаго *понудительнымъ*, что произвело общее удовольствіе.

— Ихъ Величества вчера въ 11 часовъ поутру, въ сопровожденіи Герцоговъ *Кумберландскаго* и *Кембрижскаго*, и многихъ знатныхъ особъ отправились въ Вульвичъ, для смотра войскъ, объявленнаго за нѣсколько уже предъ симъ недѣль. Собранное войско состояло изъ 1 полка пѣхотной гвардіи, 2 линейныхъ полковъ, 1-й батареи конной артиллеріи, и 4-хъ батарей артиллеріи пѣшей, изъ корпуса саперовъ и минеровъ, а также нѣсколькихъ ротъ морскаго войска. Ихъ Величества въ 8 часу вечера возвратились въ *Ст. Джемскій* дворецъ, гдѣ былъ блистательный обѣдъ, на коемъ находились Посланники: Австрійскій, Прусскій и Саксонскій, много Князей, Маркизовъ, Графовъ и Генераловъ. Изъ Министровъ находился только одинъ Маркграфъ *Лансдоунъ.*

— Одно общество въ Гласговѣ намѣрено совершить на пароходѣ путешествіе въ Исландію, дабы увидѣть Геклу и горячій источникъ *Гейсерз*; оно предполагаетъ возвратиться чрезъ двѣ недѣли. (*D.P.*)

Франція.

Парижъ, 26-го Іюля.

Сегодня, чрезвычайнымъ путемъ получены извѣстія изъ Лиссабона отъ 11-го ч. с. м. что Португальское Министерство ожидаетъ перемѣны. 10-го ч. с. м. увѣряли даже, что Г. Сильва *Карвальо*, опять приметъ Министерство Финансовъ, а Г. *Фрейре* Министерство Внутреннихъ Дѣлъ. Графъ *Лингаресъ* будетъ Морскимъ Министромъ, Графъ *Виллареаль* Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ, Г. *Суца Минго Магальезз* Военнымъ Министромъ, а Маркграфъ *Салданья* Президентомъ Министерскаго Совѣта. Одна Португальская газета отъ 11-го ч. с. м. пишетъ: „Худо составленное Министерство рушилось; удивительно только, что, оно такъ долго существовало. Сія желанная перемѣна объясняется слѣдующимъ образомъ: Англійскій Посланникъ, Лордъ *Говардъ-де-Валденъ*, 8-го ч. с. м. не находился при Дворѣ, во время цѣлованія руки Королевы; на другой день имъ онъ свиданіе съ знатнѣйшими особами, которые спрашивали у него причины сего поступка. Онъ откровенно отвѣчалъ, что Министерство не даетъ никакого достаточнаго ручательства, чтобы оно въ столь важномъ обстоятельствѣ, какъ исполненіе договора четвернаго союза, заключеннаго для прекращенія междуусобной войны въ Испаніи и утвержденія представи-

Józefa. Będą one połączone z appartamentami, w których Panujący Cesarz dotąd mieszka, a które powiększone, i nadal, na mieszkanie swoje przeznaczył.

Dnia 24.

Podróż owdowiałey Cesarzowey, do Wyższey Austryi, odłożoną została. Nayjaśnieysza Pani nie pojedzie do Pragi, ale bawić będzie w *Schönbrunn* z Jey Cesarską Wysokością Arcy-Xiężną *Zofią*, która się wkrótce spodziewa rozwiązania. Nayjaśnieysze Cesarstwo odjadą ztąd do Pragi na *Brünn* w dniu 3cim Września. 170 pięknych koni i 40 powozów dworskich udaje się temi dniami do Pragi, a 60 koni do Cieplic.

— Członkowie rodziny *Este* zaczynają się rozjeżdżać. Arcy-Xiążę *Maxymilian* jedzie do Czech, udając się do dóbr zakonu Niemieckiego. Arcy-Xiążę *Ferdynand* nie wyzdrowiał jeszcze po przypadku, który go spotkał. Skoro będzie zupełnie wyleczony, uda się do Siedmiogrodu. Arcy-Xiążę *Franciszek*, panujący w Modenie, ma jeszcze przez niejaki czas w Wiedniu zabawić. (*Dz. P.*)

Wielka Brytania i Irlandya.

Londyn, dnia 24 Lipca.

Królowa Jeymość i Xiężna Sasko-Weymarska odwiedzały wczora rano Xiężnę *Kent* i Xiężniczkę Wiktoryą. Po południu Królestwo Ichmość udali się do *Caen Wood*, wieyskiego mieszkania Hrabiego *Mansfield*, który, na uczczenie ich, dał świetną ucztę. Towarzystwo składało się blizko z 700 osób; stoły były zastawione w 13 pokojach. We wsi Hampstead, przyległey temu mieszkaniu, wystawiono bramę tryumfalną, a deputacya powitała Królestwo Ichmość przemową, na którą Monarcha łaskawie odpowiedział. Królestwo Ichmość bawili do godziny 10tey wieczorem. Oznaki zadowolenia towarzyszyły Xięciu *Wellingtonowi* podczas przybycia i powrótu jego.

— Na sessyi Izby Wyższey dnia 21go b. m. przeczytano pierwszy raz bil względem reformy władz municypalnych, a drugie czytanie odłożono do dnia 28go b. m.

— Dnia 20 b. m. oświadczono w Izbie Niższey, iż Rząd nie wznowi prawa zwanego *przymusowe* w Irlandyi, co sprawiło powszechne zadowolenie.

— Królestwo Ichmość udali się wczora o godzinie 11tey przed południem do Woolwich, w towarzystwie Xiążąt *Cumberland* i *Cambridge*, oraz wielu znakomitych osób, na zapowiedziany przed kilku tygodniami wielki przegląd woyska. Zgromadzone woysko składało się z półku gwardyi pieszey, 2 półków liniowych, 1 bateryi artylleryi konney, i 4 bateryi artylleryi pieszey, korpusu saperów i minerów, tudzież kilku kompaniy woyska morskiego. Królestwo Ichmość wrócili dopiero o godzinie 8mey wieczorem do pałacu St. James, gdzie był świetny obiad, na którym się znaydowali posłowie: Austryacki, Pruski i Saski, wielu Xiążąt, Margrabiów, Hrabiów i Jenerałów. Z Ministrów zaś był tylko Margrabia *Lansdowne.*

— Pewne towarzystwo w Glasgowie zamyśla odbydź okrętem parowym podróż do Islandyi, dla zobaczenia Hekli i gorącego źrzódła Geyser; spodziewa się wrócić za dwa tygodnie. (*Dz. P.*)

Francya.

Paryż, dnia 26 Lipca.

Dziś odebrano tu nadzwyczayną drogą wiadomości z Lisbony pod dniem 11 b. m. Ministeryum Portugalskie ma doznać odmiany. Dnia 10 b. m. zapewniono nawet, iż P. *Silva Carvalho*, obeymie znowu Ministerstwo skarbu, a P. *Freire* Ministerstwo spraw wewnętrznych, Hrabia *Linhares* ma bydź Ministrem marynarki, Hrabia *Villaréal* Ministrem spraw zagranicznych, P. *Suza Minho Magalhaes* Ministrem woyny, a Margrabia *Saldanha* Prezesem Rady Ministrów. Jedna z gazet Portugalskich z dnia 11 b. m. pisze: „Źle dobrane Ministeryum upadło; dziwiemy się tylko, iż tak długo trwało. Pożądana ta odmiana objaśnia się w następującym sposobie: Ambassador Angielski, Lord *Howard de Walden*, nie był dnia 8 b. m. u Dworu w czasie pocałowania ręki Królowey; nazajutrz widział się z znakomitemi osobami, które pytały się go o przyczynę takiego postępku. Odpowiedział otwarcie, iż Ministeryum nie daje żadney dostateczney porękі, iżby ono w tak delikatney okoliczności, jaką jest uskutecznienie traktatu poczwórnego, celem ukończenia woyny domowey w Hiszpanii, i utwierdzenia systemu reprezentacyynego w Portugalii, działało zgodnie z Gabinetem Angielskim. Ambassador dodał, iż zachodzi większa, niż kiedykolwiek, potrzeba, aby zupełna zgodność istniała

тельной системы въ Португаліи, дѣйствовало съ Англійскимъ Кабинетомъ совмѣстно, присовокупивъ, что нынѣ болѣе, нежели когда либо нужно, дабы между Кабинетами Лиссабонскимъ и Мадритскимъ господствовало совершенное согласіе; но когда Г. *Мендисабаль* вступилъ въ Испанское Министерство, сіе единодушіе не возможно; ибо Г. *Кампосъ* есть политическій его соперникъ. Когда дѣло дошло до сихъ объясненій: то помянутыя послѣдствія были неизбѣжны."

— Академія надписей и изящныхъ искуствъ, наименовала своимъ иностраннымъ членомъ извѣстнаго Оріенталиста Іосифа *Гаммера*, вмѣсто Вильгельма *Гумбольта*.

— Новые депеши Графа *Палена*, Императорско-Россійскаго Посланника при нашемъ Дворѣ, увѣдомляютъ, что онъ первыхъ чиселъ Августа пріѣдетъ въ Парижъ.

— Надгробіе Генералу *Сумалакаррегви* содержитъ слѣдующую надпись: „*Здѣсь покоится побѣдитель Генераловъ: Соля, Сарсфильда, Вальдеца, Квесады, Родиля* и *Мины, командовавшихъ народомъ Испаніи и имѣвшихъ помощь отъ Англійскаго и Французскаго Правительствъ.* (*D. P.*)

28-го Іюля.

Сегоднешній *Мониторъ* содержитъ слѣдующую прокламацію: „*Людвигъ Филиппъ*, Король Французовъ, всѣмъ, которые сіе читать будутъ, здравія желаетъ! Французы! Національная Гвардія и войско покрылись трауромъ; Французскія фамиліи осиротѣли, ужасный видъ разтерзалъ Мое сердце. Старый воинъ, давній другъ, коего щадилъ огонь въ сто сраженіяхъ, палъ подлѣ меня, отъ удара, убійцами на Меня направленнаго. Дабы достигнуть Меня, не устрашились принести въ жертву славу, честь, спокойныхъ жителей, женщинъ и дѣтей; и Парижъ долженъ былъ взирать на пролитіе крови знаменитѣйшихъ Французовъ. Опять общіе ваши и Мои враги угрожаютъ Государству, законной свободѣ, народной чести, безопасности семействъ, общественному благу; но всеобщее сожалѣніе, соотвѣтственное Моему, есть должною даніею драгоцѣннымъ жертвамъ, и явнымъ свидѣтельствомъ соединенія Франціи съ Ея Королемъ. Мое Правленіе знаетъ свою обязанность и исполнитъ оную. Между тѣмъ празднества, которыя должны бы увѣнчать послѣдній изъ сихъ дней, пусть дадутъ мѣсто обрядамъ, болѣе приличнымъ тѣмъ чувствованіямъ, кои насъ наполняютъ; заслуженная честь, да будетъ воздана памяти тѣхъ, которыхъ лишилось отечество, и траурный покровъ, вмѣсто вчерашняго тройнаго цвѣта, да осѣнитъ опять сей штандартъ, вѣрный всѣхъ ощущеній народа. Дано въ Тюлерійскомъ Дворцѣ 28-го Іюля 1835 года. *Людвигъ Филиппъ.*" Контрассигнировалъ, Предсѣдатель Совѣта, Министръ Статсъ-Секретарь въ Департаментѣ Иностранныхъ Дѣлъ, Князь *Броли.*"

29-го Іюля.

О покушеніи на жизнь Короля, Министерскіе журналы сообщаютъ слѣдующее: „Пятый годичный праздникъ Іюльской революціи, вчера ознаменованъ былъ злодѣйскимъ покушеніемъ, какому находимъ примѣры на немногихъ только кровавыхъ страницахъ Исторіи. День начался хорошимъ предзнаменованіемъ: прекрасная погода, благопріятствовала маневрамъ, какихъ столица давно уже не видала. На лицѣ каждаго изображалось довѣріе и радость. Король, утѣшенный зрѣлищемъ, повсюду имъ встрѣчаемымъ, кончилъ смотръ второй пѣхотной линіи, будучи окруженъ многочисленнымъ семействомъ и штабомъ, состоявшимъ изъ воинскихъ и гражданскихъ чиновъ. По прибытіи Его къ Тампльскому булевару, и поминованіи фронта 8-го легіона, раздался трескъ, подобный батальному огню или пальбѣ залпомъ; тотчасъ за этимъ трескомъ, послѣдовалъ ужасный безпорядокъ и суматоха. Грозная адская машина изверглa градъ пуль и изрубленнаго желѣза въ ближайшую свиту Короля и Его Семейства. Одинъ изъ старѣйшихъ нашихъ героевъ, почтенный Маршалъ *Мортье* (Князь *Тревизо*), образецъ гражданскихъ и воинскихъ доблестей, обагренный кровію, падаетъ мертвъ, не успѣвъ промолвить ни слова. Генералъ *де-ла-Шассъ-Вериньи*, смертельно раненъ въ лобъ, а также Полковникъ Національной Гвардіи, Адъютантъ, нѣсколько національныхъ гвардейцевъ и женщина среди испуганныхъ лошадей и разъяреннаго народа, котораго ничемъ нельзя было удержать отъ гнѣва, при видѣ сего свирѣпаго убійства. Вдругъ изъ среды сего неописаннаго смятенія, раздался голосъ, въ тоже мгновеніе стократно повторенный: „*Король невредимъ! Ни одинъ изъ Принцевъ не раненъ!*" И въ самомъ дѣлѣ, Король спокойный среди сего волненія, и только растроганный зрѣлищемъ окружающихъ его жертвъ, является передъ рядами національной гвардіи, и носимый почти на ея ру-

między Gabinetami Lisbońskim i Madryckim, a teraz, kiedy Pan *Mendizabal* wszedł do Ministeryum Hiszpańskiego, dobre porozumienie staje się niepodobném, gdyż Pan *Campos* jest politycznym przeciwnikiem P. *Mendizabal.* Kiedy rzeczy tak daleko się posunęły, wypadek ten był niechybnym."

— Akademia napisów i pięknych umiejętności mianowała swym członkiem zagranicznym, na mieysce Wilhelma *Humboldta*, sławnego oryentalistę, Pana Józefa *Hammer.*

— Nowe depesze Hrabiego *Pahlen*, Posła Cesarsko-Rossyyskiego przy Dworze Naszym, donoszą, iż on dopiero w pierwszych dniach Sierpnia przybędzie do Paryża.

— Nagrobek, położony Jenerałowi *Zumala-Carreguy*, jest następujący: „*Tu leży zwycięzca Jenerałów: Sola, Sarsfielda, Valdeza, Quesady, Rodila i Miny, którzy mieli pod dowództwem swojém ludność Hiszpanii, a pomoc od Rządów Angielskiego i Francuzkiego.*" (*D.P.*)

Dnia 28.

Dzisieyszy *Monitor* zawiera następującą odezwę: „*Ludwik Filip*, Król Francuzów. Wszystkim, którzy obecne pismo czytać będą, pozdrowienie! Francuzi! Gwardya Narodowa i woysko są żałobą okryte, rodziny francuzkie osierocone; straszliwy widok rozdarł moje serce. Stary wojownik, dawny przyjaciel, którego ogień stu bitew, oszczędzał, poległ przy moim boku pod ciosem, który mordercy dla mnie przeznaczali. Aby mię dosięgnąć, nie wahali się poświęcić na ofiarę chwałę, honor, spokoynych obywateli, niewiast i dzieci; a Paryż musiał patrzeć na rozlew krwi nayzacnieyszych Francuzów. Oto znów wasi i moi spólni nieprzyjaciele zagrażają Monarchii, prawey wolności, honorowi narodowemu, bezpieczeństwu rodzin, całości powszechney; lecz żal publiczny, odpowiadający mojemu, zarazem jest hołdem należnym szlachetnym ofiarom i świetnym dowodem zjednoczenia Francyi z jey Królem. Rząd móy zna swoją powinność i wypełni ją. Tym czasem zaś, uroczystości, mające odznaczyć ostatni z tych dni, niechay ustąpią mieysca obrzędom, zgodnieyszym z uczuciami, które nas ożywiają; niechay zasłużona cześć oddaną zostanie pamięci tych, których oyczyzna straciła, i niechay zasłona żałoby, ocieniająca wczora potróyne kolory, osłoni znowu ten sztandar, wierne godło wszystkich uczuć narodu. Dano w pałacu Tuilleries 28 Lipca 1835 roku. *Ludwik Filip.* Przez Króla Prezydent Rady, Minister Sekretarz stanu w wydziale spraw zagranicznych, Xiąże *Broglie.*"

Dnia 29.

O zamachu na życie Króla, udzielają dzienniki ministeryalne, co następuje: „Piąta rocznica rewolucyi lipcowey odznaczoną została dnia wczorayszego okropnym zamachem, którego przykład na zakrwawionych tylko stronicach historyi znaleźć można. Dzień rozpoczął się pod naypięknieyszą wróżbą: prześliczna pogoda sprzyjała naypięknieyszey rewii, jakiey stolica oddawna świadkiem nie była. Na wszystkich twarzach jaśniało zaufanie i radość. Król, uradowany mocno widokiem, który go wszędzie uderzał, ukończył przegląd drugiey linii piechoty, otoczony swą piękną i liczną rodziną, oraz sztabem, złożonym z wyboru władz cywilnych i woyskowych. Przybył właśnie na bulwar, zwany du Temple, i przejeżdżał przed frontem 8mey legii, gdy nagle dał się słyszeć huk podobny do nierównego plutonowego ognia czyli strzelania. Zaraz po tym grzmocie nastąpił okropny nieład i zamieszanie. Straszliwa machina piekielna, rozrzuciła grad kul i siekanego żelaza, na orszak nayblizszy osoby Krola i jego rodziny. Ginie mąż należący do rzędu naydawnieyszych naszych bohatérów, a tym jest zacny Marszałek *Mortier*, (Xiąże *Treviso*), wzór cnot wojennych i obywatelskich; który padł zbroczony krwią i niewydawszy z siebie ani jednego słowa. Jenerał *de Lachasse de Verigny*, został śmiertelnie w czoło raniony; zginął także jeden Półkownik gwardyi narodowey, Adjutant, kilku Gwardyaków narodowych i kobiéta, śrzód rozhukanych koni i pośrzód tłumu uniesionego gniewem na widok tego bezecnego morderstwa, tłumu, którego nic powściągnąć nie zdołało. Niebawnie daje się słyszeć z pośrzodka tego zgiełku, niepodobnego do opisania, odgłos, w ten moment stokrotnie powtórzony: „Król jest nienaruszony! Żaden z Królewiczów, nienaruszony." Tak też było i w istocie; Król spokoyny pośrzód tego zamieszania, wzruszony jedynie widokiem ofiar, któremi jest otoczony, staje przed szeregami Gwardyi Narodowey i przez nią prawie niesiony, odbywa dalszą swą drogę

кахъ, продолжаетъ свой путь среди многочисленныхъ восклицаній радости и негодованія. Смертоносное орудіе, выброшено было изъ окна съ 3-го этажа одного дома, на нѣсколько только шаговъ отстоящаго отъ Театра *de la Gaîté*. Національная гвардія, выстроенная вдоль булевара, вдругъ окружила сей домъ; они бросились въ комнату, въ коей совершено сіе злодѣйство и нашли еще въ ней дымящуюся машину. Король между тѣмъ продолжалъ смотръ, и мы не въ состояніи изъяснить того восхищенія, съ какимъ Его принимала національная гвардія и многочисленныя, стремящіяся за Нимъ толпы народа. Чрезмѣрная опасность, отъ которой избавился Король чудеснымъ почти образомъ, была поводомъ къ трогательнымъ изъявленіямъ, какими проникнутъ къ Нему народъ, негодующій и гнушающійся подлыми убійцами; и такъ среди криковъ живѣйшаго восторга, коего изъяснить не возможно, кончился смотръ и маневры. Въ 5 часовъ Король возвратился въ Тюльери. Назначенныя на сей день увеселенія и празднества, по причинѣ толикихъ жертвъ, хладнокровно умерщвленныхъ, и печали, въ которую погружены почтенныя ихъ семейства, отмѣнены. На сей разъ мы ограничиваемся сообщеніемъ тѣхъ только подробностей, которыя получены оффиціяльно. Имена извѣстныхъ уже жертвъ слѣдующія: Князь *Тревизо*, пораженъ пулею въ сердце; Генералъ *де-ла-Шассъ-де-Вирины*, пулею въ лобъ; Капитанъ *Виллатъ*, Адъютантъ Маршала *Мезона*; Г-нъ *Рьессекъ* Подполковникъ 8-го легіона 3 пулями; Гг. *Прюдомъ*, *Рикаръ*, *Леже* и *Бенетеръ*, гренадеры 8-го легіона; неизвѣстная женщина и ребенокъ. Большое число другихъ особъ, тяжело ранены, между коими упоминаютъ Генерала *Геймеса*, чрезъ коего платье прошли четыре пули, а пятая сильно ранила въ лице; сей храбрый мужъ, почувствовавъ ударъ, вскричалъ: „*Да здравствуетъ Король!*" также ранены Генералы: *Кольбертъ*, *Пеле* и *Бленъ*; Полковнику *Раффе* досталось пулею въ лѣвый бокъ. Князю *Брољи* прошла пуля чрезъ воротникъ. Лошадь, бывшая подъ Королемъ, ранена дробью въ шею.

— *Journal de Paris* сообщаетъ о семъ происшествіи слѣдующія подробности: виновника сего злодѣйства тотчасъ схватили. За три мѣсяца предъ симъ, нанялъ онъ въ домѣ при Тампльскомъ булеварѣ подъ N. 50, принадлежащемъ Г-ну *Даллеманъ*, комнатку на третьемъ этажѣ, въ коей учинено злодѣяніе. Ставни были притворены. Убійца называетъ себя *Жирардомъ* и выдаетъ себя за механика. Неизвѣстно, дѣйствительно ли это его имя. Въ комнатѣ, гдѣ жилъ *Жирардъ*, одно окно обращено къ булевару, а другое на дворъ. Изъ предосторожности прикрѣпилъ онъ къ послѣднему канатъ, дабы онъ могъ способствовать его побѣгу. Въ минуту взрыва лопнули три ствола и изранили убійцѣ лобъ, ротъ и шею. Не смотря на то не терялъ онъ ни минуты, чтобы спастись бѣгствомъ и спустился изъ окна; но Полиція, опасаясь какого либо преступнаго покушенія, велѣла бдительно присматривать за тѣми домами, возлѣ которыхъ слѣдовало проѣзжать Королевской свитѣ. И дѣйствительно, лишь только раздался взрывъ, Полицейскіе Чиновники бросились на дворъ того дома. Одинъ изъ нихъ увидѣвъ *Жирарда*, когда онъ спускался по канату, закричалъ: „А! негодяй! не уйдешь отъ меня!" Тогда Жирардъ, бывшій на самомъ углу стѣны, сильно толкнувшись объ оную, упалъ на смѣжный дворъ; но тамъ былъ другой Полицейскій Чиновникъ, который задержалъ его. Въ туже минуту положили его на носилки и среди толпы, извергающей проклятія, перенесли въ арестантскую. При семъ арестованы и другія лица. Убійца сознался въ преступленіи; но постоянно утверждаетъ, что не было у него сообщниковъ.

Во время случившагося несчастія, Королева съ Принцессами находилась во Дворцѣ Правосудія на Вандомской площади, чтобы оттуда видѣть проходящее войско, какъ вдругъ явился Генералъ *Ружинъ*, чтобы ей донести о происшедшемъ на Тампльскомъ булеварѣ. Сперва не хотѣли ей говорить о томъ, но Королева изъ смущенія окружавшихъ Ея особъ, могла уже заключать о чемъ-то чрезвычайномъ; а какъ Король, не прекращая смотра, не скоро показался на Вандомскую Площадь, то и невозможно было увѣрить Королеву, что съ Нимъ и Его сыновьями ничего худаго не случилось. Невозможно изобразить безпокойства, томившаго Ея душу. Когда вошла Герцогиня *Брољи*, Королева бросилась въ ея объятія; тогда только ручьи слезъ облегчили стѣсненную Ея грудь и столько укрѣпили Ея силы, что Она была въ состояніи выслушать увѣренія, что Король и Его сыновья, остались невредимы. Поелику въ залѣ собралось много супругъ и дочерей Офицеровъ, составлявшихъ свиту Короля, то какъ скоро дошло извѣстіе, что нѣ-

wśród niezliczonych okrzyków radości i oburzenia. Strzały wyrzucone były z okien trzeciego piętra pewnego domu, o kilka kroków tylko od teatru de la Gaîté odległego. W jedney chwili otoczyła ten dom Gwardya Narodowa, ustawiona wzdłuż bulewarków; wpadają do pokoju, z którego popełniono tę straszną zbrodnię i znaydują dymiącą się jeszcze machinę. Tym czasem Król odbywał przegląd, a nam brakuie wyrazów, ażeby opisać zapał, z jakim witała go Gwardya Narodowa i niezliczone cisnące się za nim tłumy ludności. Okropne niebezpieczeństwo, którego Król cudem tylko uniknął, dało powód do tém dobitnieyszych wynurzeń, jakiemi tchnie dla niego naród, mający w obrzydzeniu i pogardzie podłych zabóyców. A tak, pośród okrzyków naywyższego zapału, którego opisać niepodobna, odbywał się i ukończył dalszy przegląd i defilowanie. O godzinie 5tey Król powrócił do Tuilleryow. Dalsze na ten dzień ustanowione zabawy i uroczystości, wstrzymane zostały, ze względu na tyle ofiar, z zimną krwią zamordowanych, i na smutek, w którym zacne ich rodziny pogrążone zostały. W tey chwili ograniczamy się na umieszczeniu tych tylko szczegółów, które nas drogą urzędową doszły. Imiona ofiar już wiadomych, są następujące: Xiąże *Treviso* trafiony kulą w same serce; Jenerał *de Lachasse de Verigny*, trafiony kulą w czoło; Kapitan *Villate*, Adjutant Marszałka *Maison*; Pan *Rieussec*, Podpółkownik 8mey legii, trafiony trzema kulami; Panowie: *Prudhomme*, *Ricard*, *Leger* i *Benetter*, Grenadyerowie 8mey legii; kobiéta nieznajoma; dziecko. Wielka liczba rozmaitych osób, jest mniey więcey ciężko ranionych; między temi wymieniają Jenerała *Heyms*, którego suknią cztéry kule przeszyły, a piąta mocno w twarz raniła; ten waleczny, gdy się uczuł trafionym, zawołał: „*Niech żyje Król*!" Ranieni są także Jenerałowie: *Colbert*, *Pelet* i *Blin*; Półkownik *Raffé* dostał kulą w bok lewy. Xięciu *Broglie* przeszła kula przez kołnierz. Koń, na którym Król siedział, został szrótem w szyję raniony."

— *Journal de Paris* udziela następujące o tym wypadku szczegóły: „Sprawcę zbrodni ujęto natychmiast. Już od trzech miesięcy najął on w domu przy bulewarze du Temple, Nro 50 oznaczonym, a do Pana *Dallemagne* należącym, pokoik na trzeciém piętrze, z którego zbrodnię popełnił. Okiennice były przymknięte. Morderca daje sobie nazwisko *Girard* i mieni się bydź mechanikiem. Niewiadomo, czy tak się nazywa rzeczywiście. W pokoju, gdzie mieszkał *Girard*, jest tylko jedno okno na bulewark wychodzące, a drugie od tyłu. Przez ostróżność umocował on u tego drugiego okna linę, która mu służyć miała do ucieczki. W chwili wybuchu, pękły trzy lufy i raniły mordercę w czoło, wargę i szyję. Pomimo tych ran, nie stracił ani jedney chwili, aby się ratować ucieczką, i spuścił się z okna. Lecz Policya, która się obawiała, jakiego zbrodniczego zamachu, kazała mieć baczne oko przy tych domach, którędy orszak miał przejeżdżać. Jakoż, zaledwie dała się słyszeć explozya, wpadli Ajenci na dziedziniec domu, z którego wybuchła. Jeden z nich postrzegł *Girarda*, gdy się spuszczał po linie, i zawołał na niego: „A tuś nędzniku! mam cię." Tym czasem *Girard*, który był właśnie przy samym rogu muru, trącił się mocno o tenże i upadł na drugą stronę w obcym dziedzińcu, ale i tam był inny Ajent policyyny, który go zatrzymał. Położono go natychmiast na nosze i wśród tłumu, rzucającego przekleństwo, zaniesiono do Conciergerie. Aresztowano także i inne osoby. Morderca przyznał się do winy, ale utrzymuje stale, że nie miał wspólników."

W chwili wydarzonego wypadku, Królowa znaydowała się z Xiężniczkami w pałacu Sprawiedliwości na placu Vendome, dla przyglądania się ztamtąd przechodzącemu woysku, gdy właśnie wszedł Jenerał *Rumigny*, aby jey donieść o tém, co zaszło na bulewarku du Temple. Chciano z początku nic jey o tém nie wspomnieć, lecz Królowa widziała z pomieszania otaczających ją osób, że się coś nadzwyczaynego wydarzyło. Ponieważ Król nie zaprzestał przeglądu i dla tego nie tak prędko przybył na plac Vendome, było niepodobieństwem przekonać Królową, że jest ocalony wraz z synami; trudno opisać niepokój, uciskający jey duszę. Gdy weszła Xiężna *Broglie*, Królowa rzuciła się w jey objęcia, i wtencżas dopiero strumień łez ulżył ściśnioney piersi; przywrócił jey oraz tyle siły, że była w mocy wysłuchać zapewnienia, że Król i Królewiczowie są nietknięci. Ponieważ znaydowało się w sali wiele żon i córek tych oficerów, którzy orszak Króla składali, a dowiedziano się, że niektórzy z tych oficerów są ranieni; we wszystkich weyrzeniu

которые изъ сихъ Офицеровъ ранены, взоры всѣхъ омрачились унынiемъ и страхомъ, пока не пришло нѣсколько Адъютантовъ, сообщившихъ все въ подробности, что и положило конецъ недоумѣнiю. Оставивъ Королеву Генералъ *Руминьи* отпрявился къ супругѣ Маршала *Мортье*, чтобы увѣдомить ее о плачевной потерѣ и участи постигшей ея супруга. Невозможно описать сей прискорбной сцены. Достойно вниманiя, что семейство Маршала, опасаясь, чтобы ему не повредилъ жаръ, старалось его уговорить остаться дома; но Маршалъ, который, какъ извѣстно, былъ большаго роста, сказалъ по поводу носившихся слуховъ о покушенiи на жизнь Короля: „Нѣтъ, нѣтъ, я долженъ тамъ быть; я высокъ ростомъ и успѣю заслонить Короля.“

Когда палъ Маршалъ *Мортье*, Г. *Тьеръ* находился столь блиско его, что былъ обрызганъ его кровью. Подъ Маршаломъ *Молиторомъ* убита лошадь. Генералу *Блену* тотчасъ отняты въ ближайшей кофейной два пальца. Полковникъ *Раффе* умеръ отъ полученной раны. Говорятъ, что въ ту минуту, когда послѣдовалъ выстрѣлъ изъ адской машины, Король наклонился, чтобы взять просьбу изъ рукъ одного солдата нацiональной гвардiи.

Вчера въ 6 часовъ вечеромъ, Король съ Королевою въ парадной каретѣ, безъ всякаго конвоя, отправился къ Княгинѣ *Мортье*, чтобы навѣстить и утѣшать ее. Въ вечеру собралось въ Тюиллерiйскомъ Дворцѣ множество особъ всѣхъ степеней, въ числѣ коихъ были всѣ Иностранные Посланники, находящiеся теперь въ Парижѣ. — Вчерашняго дня Король посылалъ своихъ Адъютантовъ къ семействамъ, коихъ члены пали жертвою вчерашняго происшествiя, объявивъ онымъ глубокое чувство своего соболѣзнованiя. Тампльской булеваръ со вчерашняго числа наполненъ любопытными, кои печально смотрѣли на мѣсто, ознаменнованное свирѣпствомъ. Негодованiе къ преступнику всеобщее. Правительство опредѣлило совершить общiй обрядъ погребенiя по убiеннымъ. Оно объявлено вчера, но кажется приготовленiя къ Пятницѣ не поспѣютъ. Всѣ журналы сегодня, по случаю сего происшествiя, изъявляютъ свое негодованiе въ сильныхъ выраженiяхъ. Оппозицiонные утверждаютъ, что такой поступокъ должно почитать припадкомъ изступленнаго сумазброда, который дѣйствовалъ самъ по себѣ, не принадлежа ни къ какой партiи.

— Одинъ изъ здѣшнихъ журналовъ помѣщаетъ въ прибавленiи, изданномъ въ 4 часа послѣ обѣда, слѣдующiя еще подробности: „Говорили сегодня поутру, что убiйца Жирардъ умеръ отъ полученныхъ ранъ. Этотъ слухъ не имѣетъ основанiя, покрайней мѣрѣ находился онъ еще въ живыхъ въ первомъ часу. Однакожъ сомнительно, успѣютъ-ли сохранить ему жизнь. Вчера снесли его съ большою осторожностiю съ Тампльского булевара въ арестантскую. Господа *Франкъ-Карре* и *Плугульмъ*, Генеральные Прокураторы, равномѣрно и нѣкоторые Судьи отправились къ нему для допросовъ, если оные начать можно. Лекарей приставлено къ нему 6, между коими находятся Господа *Маржольмъ* и *Оливьеръ д' Анженъ*. Жирардъ ужасно изувѣченъ; одного глаза онъ лишился совершенно, ротъ разодранъ. Сначала онъ объяснялся знаками такъ, что его можно было понимать; онъ говоритъ, что называется Жирардомъ, что ему отъ роду 23 года и что онъ изъ Лiона. Сегодня учинено слѣдствiе о семъ происшествiи. Говорятъ, что предписано арестовать многихъ, принадлежащихъ къ республиканской и легитимистской партiямъ.“

— Журналы: *National*, *Bon Sens* и *Charivari*, нынче не были отданы подписчикамъ.

— Сегодня въ половинѣ 6-го часа по полудни, въ то время, когда отправлялась почта, было извѣстно, что *Жирарду* гораздо лучше, и не сомнѣвались, что онъ выздоровѣетъ. Сегодня арестовано нѣсколько лицъ, подозрѣваемыхъ въ соучастiи съ *Жирардомъ*.

— Вчера вечеромъ въ 6 часовъ, Полицейскiе Чиновники отправились въ редакцiю журнала *Réformateur*, имѣя повелѣнiе арестовать Редактора Г-на *Распаля* и произвести строгiй обыскъ всему, что покажется имъ подозрительнымъ. *Распаля* не было; сказывали, что онъ уѣхалъ. Въ полночь явились сiи Чиновники вторично и взяли подъ арестъ Г-на Евгенiя *Распаля*, племянника главнаго Редактора, котораго отвели къ Префекту Полицiи. Коммиссаръ Полицiи въ прошедшую ночь, явившись въ типографiю журнала *Charivari*, запретилъ наборщикамъ, кончить начатый номеръ.

— Слышно, что сегодня поутру арестовали Г-на *Армана-Карреля*, издателя журнала *National*. Полицiя ищетъ какого-то господина большаго роста и дороднаго, который ежедневно бывалъ въ домѣ подъ N. 50 при бульварѣ *du Temple*.

malowała się posępna lękliwość tak długo, dopóki kilku Adjutantów nie przybyło z doniesieniem o szczegółach, co położyło koniec niepewności. Od Królowey udał się Jenerał *Rumigny* do Marszałkowey *Mortier*, aby ją zawiadomić o boleśney stracie, jaką poniosła. Była to scena boleści, trudna do opisania. Zasługuje na wspomnienie ta okoliczność, że rodzina Marszałka, obawiając się, aby mu upał nie zaszkodził, starała się go nakłonić do pozostania w domu; lecz Marszałek, który, jak wiadomo, był bardzo wysokiego wzrostu, rzekł, względnie do biegających właśnie pogłosek o zamachu na życie Króla: „Nie, nie, muszę tam bydź; jestem wysokiego wzrostu, potrafię może Króla zasłonić.“

Gdy Marszałek *Mortier* upadł, Pan *Thiers* był tak blizko niego, że krwią jego zbroczony został. — Pod Marszałkiem *Molitor* ubito konia. Jenerałowi *Blin*, odjęto zaraz w naybliższey kawiarni dwa palce. Półkownik *Raffé* umarł z odniesioney rany. — Mówią, że w chwili, gdy machina piekielna wystrzeliła, Król schylał się właśnie dla odebrania prośby z rąk jednego gwardzisty narodowego.

Wczora o godzinie 6tey wieczorem, udał się Król z Królową w pojeździe paradnym, bez żadney eskorty, dla odwiedzenia i pocieszenia Xiężny *Treviso*. — Wieczorem było nadzwyczay wiele osób wszelkiego stopnia na pokojach w pałacu Tuilleryów, między któremi uważano wszystkich znaydujących się obecnie w Paryżu Posłów zagranicznych. — Dnia wczorayszego rozesłał Król swoich Adjutantów do tych familii, których Członkowie padli ofiarą wczorayszego wypadku, oświadczając im głębokie uczucie żalu swojego. *Boulevar du Temple* zapełniony jest od dnia wczorayszego ciekawemi, którzy ze smutkiem przyglądają się mieyscu popełnioney okropności. Oburzenie przeciwko sprawcy, jest powszechne. Rząd postanowił, że odbędzie się publiczny obchód pogrzebowy poległych ofiar. Pogrzeb był zapowiedziany na wczora, zdaje się atoli, że przygotowania przed piątkiem nie będą ukończone. Wszystkie dzienniki wynurzają dziś z powodu tego wypadku, niechęć swoję w mocnych wyrazach. Oppozycyyne utrzymują, że taki czyn uważać trzeba za płód zapaloney głowy szaleńca, zupełnie odrębny, wykonany bez wiedzy którego bądź stronnictwa.

— Jeden z dzienników tuteyszych umieszcza w dodatku, o godzinie 4tey po południu wydanym następujące jeszcze szczegóły. „Mówiono dziś rano, że morderca *Girard* umarł z ran odniesionych. Jest to pogłoska bezzasadna; przynaymniey żył on jeszcze o godzinie pierwszey. Nie jest jednak rzeczą pewną, czy będzie mógł bydź utrzymany przy życiu. Wczora odniesiono go z naywiększą ostróżnością, z bulewarku du Temple do Conciergerie. Panowie *Franc-Carré* i *Plougoulm* Prokuratorowie Jeneralni, tudzież kilku Sędziów instrukcyynych, udali się do niego dla badania, jeśliby takowe czynić z nim można było. Doktorów przydano mu 6ciu, między któremi Pan *Marjolm* i *Olivier d'Angen*. *Girard* jest strasznie pokaleczony; jedno oko utracił zupełnie, usta ma rozerwane. Z początku tłómaczył się przez znaki, tak, że go można było zrozumieć; powiada, że się zowie *Girard*, ma lat 23, jest rodem z Lyonu. Dziś odbywało się śledztwo tego wypadku. Mówią, że wydano wiele poleceń do aresztowania osób ze stronnictwa republikańskiego i legitymistycznego.“

— Dzienniki: *National*, *Bon Sens* i *Charivari* nie były dzisia wydane.

— Dziś o godzinie w pół do piątey po południu, właśnie gdy odchodziła poczta, wiadomo było, że *Girard* miał się lepiey i niewątpiono, że będzie zdrów. Dziś aresztowano kilka osób, które są w podeyrzeniu o wspólnictwo z *Girardem*.

— Wczora wieczorem o godzinie 6tey, udali się Urzędnicy Policyyni do bióra Redakcyi dziennika *Reformateur*; mieli oni polecenie aresztować głównego Redaktora Pana *Raspail* i przedsięwziąć dokładne poszukiwanie względem tego wszystkiego, cokolwiekby za podeyrzane uważali. Pan *Raspail* nie był obecny; powiedziano, że wyjechał. O pół nocy przybyli ciż Urzędnicy powtórnie i aresztowali Pana Eugeniusza *Raspail*, synowca głównego Redaktora; odprowadzono go do Prefekta Policyi. — Kommissarz Policyi, zszedłszy zeszłey nocy do drukarni dziennika *Charivari*, zakazał zécérom, ażeby składania rozpoczętego numeru nie ważyli się kończyć.

— Słychać, że dziś przed południem aresztowano Pana *Armand-Carrel* wydawcę dziennika *National*. Policya śledzi jakiegoś jegomości wysokiego wzrostu i otyłego, który codziennie bywał w domu Nro 50 przy bulewarku du Temple.

— Палатѣ Перовъ, сегодня собранной, Министры объявили Королевское повелѣніе, въ силу коего она перемѣняется въ Судилище для изслѣдованія вчерашняго преступленія. Депутаты не прежде, какъ послѣ завтра соберутся въ засѣданіе. Сегодня было ихъ только 70 или 80 въ Судейской залѣ, гдѣ также присутствовали Министры *Тьеръ*, *Гизо* и *Гюманъ*.

— Королевскимъ распоряженіемъ велѣно вмѣсто годоваго Іюльскаго празднества совершить торжественный обрядъ погребенія въ честь пострадавшихъ при извѣстномъ покушеніи. (*G. C.*)

Германія.

Мюнхенъ, 17-го Іюля.

Сюда возвратился послѣдній Баварскій батальонъ изъ Греціи, а съ нимъ и Генералъ *Гейдекъ*.

20-го Іюля.

Увѣряютъ, что Ихъ Высочества Наслѣдникъ Прусскаго Престола съ Супругою, возвращаясь изъ путешествія предпринятаго по Италіи, въ половинѣ Августа посѣтятъ Тегернзе.

— Въ Бенедиктинскій Монастырь учрежденный въ Аугсбургѣ, Епископъ *Риггъ* и Прелатъ *Губеръ* пригласили изъ Австріи 22-хъ Монаховъ сего ордена.

— Говорятъ, что Коронація Короля *Оттона*, отсрочена до бракосочетанія онаго! (*G. C.*)

Испанія.

Мадритъ, 10-го Іюля.

Говорятъ будто бы *Д. Карлосъ* объявилъ своимъ приверженцамъ, что его судьба зависитъ отъ взятія Бильбао, что и вѣроятно. Первую половину займа въ Голландіи обѣщано уплатить по занятіи Бильбао, а вторую по взятіи Бургоса.

— Поручикъ *Поверъ*, который съ нѣсколькими солдатами хотѣлъ поддержать бунтъ въ Сарагоссѣ, будто бы разстрѣленъ.

— Сказываютъ, что Королева Правительница, наскучивъ трудами, сопряженными съ обязанностями Правленія, намѣрена всю свою власть передать Правительственному Совѣту, а Сама желаетъ удалиться въ Италію и, кажется, во Флоренцію. Если сіе сбудется, новыя, и даже важныя перемѣны въ политическомъ отношеніи, ожидаютъ Испанію.

— Столица нѣсколько успокоилась по полученіи извѣстія о смерти *Сумалакаррегви*, объ освобожденіи Бильбао отъ осады, и занятіи сего города войскомъ Королевы; однако жъ тѣ, которые важныхъ ожидаютъ происшествій, не вѣрятъ сему спокойствію.

— Опасающіеся смятеній въ Мадритѣ, ожидаютъ объявленія прежняго узаконенія и новой Регенціи, главою коей, полагаютъ, что будетъ шуринъ Королевы, Инфантъ *Донъ-Францисско-де-Паула*.

13-го Іюля.

Королева оставила сегодня столицу и отправилась въ Ст. Ильдефонсо. Президентъ Министерскаго Совѣта туда же послѣдуетъ, а за нимъ поѣдетъ и Военный Министръ.

— Генералъ *Монтесъ* наименованный Намѣстникомъ Аррагоніи и Губернаторомъ Сарагоссы, отправился уже къ мѣсту своего назначенія. (*G. C.*)

Турція.

Константинополь, 7-го Іюля.

За нѣсколько предъ симъ дней прибылъ сюда Поручикъ *Стаде*, Адъютантъ Адмирала *Ролея*, и привезъ Англійскому Посланнику извѣстіе, о поступкахъ *Мегмеда-Али*, касательно Англійской экспедиціи на Евфратъ. Слышно, что *Мегмедъ-Али*, на испрошеніе Англійскаго Кабинета о дозволеніи плаванія пароходамъ по Евфрату — отвѣчалъ, что онъ съ своей стороны охотно на сіе соглашается и всячески будетъ содѣйствовать сему предпріятію, но начинать слѣдуетъ не съ него, а Порта должна издать на сей предметъ фирманъ; и если сіе послѣдуетъ, то можно ожидать и его помощи.

10-го Іюля.

Хотя 8 дней ходили благопріятныя извѣстія въ Албаніи: однакожъ по новѣйшимъ письмамъ изъ Лариссы отъ 2-го ч. с. м. тамошній Паша съ 5-ти тысячнымъ регулярнымъ корпусомъ пошелъ въ помощь Скутарскому Пашѣ, а 8,000 войска въ Румеліи, получило повелѣніе двинуться къ Албаніи. Слѣдовательно и въ здѣшней столицѣ производятся вооруженія, которымъ однако въ Перѣ приписываютъ другую цѣль.

— Чрезвычайный Султанскій Коммиссаръ *Селимъ Бей*, отправится въ Сераевъ съ повелѣніемъ къ Боснійскому Пашѣ, дабы онъ примѣрно наказалъ Боснійскихъ зачинщиковъ, обезпокоившихъ Австрійскія границы. Сейже Паша получилъ повелѣніе, собрать 3,000 войска для возстановленія спокойствія въ Албаніи. (*D. P.*)

— Izbie Parów dziś zgromadzoney, przedstawili Ministrowie Postanowienie Krolewskie, zamieniające tęż Izbę w Sąd na zbrodnią wczorayszego zamachu. — Deputowani zbiorą się na posiedzenie dopiero pojutrze. Dziś zgromadziło się ich tylko 70 lub 80 w sali konferencyyney, gdzie byli także Ministrowie *Thiers*, *Guizot*, i *Human*.

— Rozporządzeniem Królewskiém, w mieyscu obchodu rocznicy dni lipcowych, nakazany został uroczysty obrzęd pogrzebowy, na cześć ofiar poległych w skutku wiadomego zamachu. (*G. C.*)

Niemcy.

Monachium, dnia 17 Lipca.

Wrócił tu ostatni batalion Bawarski z Grecyi, a z nim powrócił i Jenerał *Heideck*.

Dnia 20.

Zapewniają, że Ich Królewskie Wysokoście Następca Tronu Pruskiego i Jego Dostoyna Małżonka, wracając z podróży, przedsięwziętey do krain Włoskich, odwiedzą w śrzodku Sierpnia Tegernsee.

— Do klasztoru Benedyktynów, założonego w Auszpurgu, sprowadzili Biskup *Riegg* i Prałat *Huber* 22 zakonników tey reguły z Austryi.

— Mówią, że koronacya Króla *Ottona*, została odłożoną aż do jego ożenienia! (*G. C.*)

Hiszpania.

Madryt, dnia 10 Lipca.

Mówią, jakoby *Don Carlos* oświadczył swoim stronnikom, że los jego od zdobycia Bilbao zależy, co może bydź rzeczą prawdziwą. Pierwsza część pożyczki, skontraktowaney w Hollandyi, miała bydź wypłacona po zajęciu Bilbao, a druga po zajęciu Burgos.

— Porucznik *Pover*, który na czele kilku żołnierzy chciał wspierać powstanie w Saragossie, miał zostać rozstrzelanym.

— Mówią, że Królowa Rejentka, sprzykrzywszy sobie trudy, nieodstępne od obowiązków rządzenia, ma zamiar zdać całą swą władzę na Radę Rejencyyną, a sama chce osiądź we Włoszech, podobno we Florencyi. Jeżeli się ta wiadomość sprawdzi, nowe, a nawet ważne, zmiany, czekają Hiszpanią we względzie politycznym.

— Stolica uspokoiła się nieco po nadeyściu doniesień o śmierci *Zumala-Carreguy*, o uwolnieniu Bilbao od oblężenia i osadzeniu tego miasta woyskiem Królowey; jednakże ci, co ważnych spodziewają się wypadków, nie dowierzają tey spokoyności.

— Ci, co się obawiają zaburzeń w Madrycie, przypuszczają ogłoszenie dawney ustawy i nowey Rejencyi, na czele któréy zostawałby szwagier Królowey, Infant *Don Francisco da Paula*.

Dnia 13.

Królowa opuściła dzisia stolicę, udając się do St. Ildefonso. Prezes Rady Ministrów udaje się tamże, a za nim pojedzie Minister woyny.

— Jenerał *Montes*, mianowany wielkorządcą Arragonii i Gubernatorem Saragossy, wyjechał już na mieysce swojego przeznaczenia. (*G. C.*)

Turcya.

Konstantynopol, dnia 7 Lipca.

Przed kilku dniami przybył tu Porucznik *Stade*, Adjutant Admirała *Rowley*, i przywiózł Posłowi Angielskiemu wiadomość o postępowaniu *Mehmeda-Alego* względem wyprawy Angielskiey do Eufratu. Słychać, iż *Mehmed-Ali*, na żądanie Gabinetu Angielskiego, względem dozwolenia żeglugi statkom parowym na Eufracie, odpowiedział: że bardzo chętnie gotów jest to uczynić ze swojey strony, i wszelkiemi sposobami wspierać to przedsięwzięcie, lecz inicyatywa do niego nie należy, i Porta winna wydadź firman w tey mierze; co gdy nastąpi, można się spodziewać jego pomocy.

Dnia 10.

Lubo od 8miu dni rozchodziły się naypomyślnieysze doniesienia z Albanii; jednakże według nayświeższych listów z *Larissy* pod dniem 2gim b. m., tameczny Basza wyruszył z 5ciotysięcznym Korpusem regularnym na odsiecz Baszy Skutaryskiemu, a 8,000 woyska w Rumelii otrzymało, rozkaz zbliżenia się do Albanii. Naturalnie i w tuteyszey stolicy powiększają się uzbrajania, którym atoli w Pera inny cel przypisują.

— Nadzwyczayny Kommisarz Sułtana, *Selim-Bey*, uda się do Sarajewa z rozkazem do Baszy Bośnii, aby przywódców bośniyskich, którzy zgwałcili terrytoryum austryackie, przykładnie ukarał. Wspomniony Basza odebrał także rozkaz, aby dostawił 3,000 woyska dla przywrócenia spokoyności w Albanii. (*Dz. P.*)

ВИЛЬНА. Типограф. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Августа 6 д. 1835 г. — Цензоръ Надвор. Совѣт. *Иванъ Вашкевичъ*.